

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 95.

Tiende Session.

45de Møde.

Mandagen den 14de December.

(Forsfat.)

Kirke- og Underviisningsministeren: Forhandlingerne om dette Lovforslag i det andet Thing foreligge jo, om ikke ganske fuldstændigt, saa dog for største Dele, og ville altsaa være Landstingets Medlemmer bekendte; jeg kan derfor fatte mig kort med Hensyn til de Ytringer, der ere fremkomne her idag. Naar det af den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kredts (Drejer) blev bemærket, som det forekommer mig, endog i Stikkelse af Forundring, at der fra Ministeriets Side var trængt paa denne Lov, imedens den almindelige Gægelov ikke vilde komme frem, saa finder dette dog vist sin naturlige Forklaring ved Forskjelligheden mellem disse to Lovforslag i flere Henseender. Det vil først sees ved et nærmere Bekendtskab til Loven, at, ihvorvel den i sin nuværende Stikkelse har faaet et væsentligt større Omfang og har faaet flere Anstalter under sig, indskrænker dog det deri, som er egentlig nyt, som ikke findes i tidligere Bestemmelser eller Nattfald følger af de almindelige Love, sig væsentligt til Professorerne ved Universitetet. Det vil sees ved en nærmere Betragtning, at den pecuniære Differenti mellem denne Lov og de nu gjældende Love er saa ringe, at der, i Særdeleshed naar det er indres, at Udgifterne skulle udredes af et særligt Fonds Midler, og der aldeles ikke er nogen Rimelighed for, at de skulde kunne overtage Fondets Kræfter, ikke deri kan ligge nogen Opfordring til at standse Loven, naar der

ellers viser sig nogen Mulighed for at faa den gennemført. Det er heller ikke paa nogen Maade paa Grund af Tilskyndelse fra Ministeriets Side, at denne Lov særlig er bleven fremmet; det skyldes fuldt saa meget det Udvalg, der var nedsat saavel for denne Lov som for den almindelige Gægelov, og som især ønskede at faa denne Lov gennemført. Der blev fremsat et Par enkelte Bemærkninger af den samme ærede Landstingsmand med Hensyn til et Par Paragrapher, som ogsaa bleve berørte af den påfølgende og af den sidste ærede Taler. Jeg skal derfor tage dem samlede under Omtale og som en naturlig Indledning dertil vende mig til den Erklæring, den først blev fremsat af den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kredts (Clausen), idet han udtalte sig noget strengt om den hele Omstøbning, som han kaldte det, af Lovforslaget, som det har undergaaet i Folkethinget. Det blev der oftere udtalt fra min Side, at jeg meget kunde have ønsket, at den hele Omstøbning var undgaaet. Jeg troer, at den ikke blot i formel Henseende kan frembyde forskellige Vanskeligheder, som ellers kunde have været undgaaede, men at den ogsaa i flere Henseender i Realiteten har bragt et ringere Resultat frem; jeg kan ogsaa henholde mig til, hvad jeg i det andet Thing udtalte, at efterat denne Sag har været saa udsørligt og grundigt behandlet i en Commission af sagkyndige Mænd, som have lagt sig deres Opgave alvorligt paa Hjerte, og efterat der var fremkommet et Resultat, som Ministeriet fandt af den Bestaffenhed, at det kunde slutte sig dertil, havde der sikkert allerede dannet sig en saadan Opinion for dette Forslag, havde man saaledes sat sig ind i det som et endeligt Resultat, og saa lidt